

[Handelsministeren.]

kedets pris, igennem en længere periode har haft fordel af ordningen; sukkerprisen var således for blot et halvt år siden nede på 70 øre pr. kg.

Af de her nævnte grunde, og da situationen foreløbig er af ret ny dato, ville jeg finde det betænkeligt nu at ændre princippet i den gældende prisordning. Situationen vil imidlertid blive fulgt med opmærksomhed af ministeriet med henblik på, om forholdene måtte udvikle sig således, at særlig tungtvejende grunde kunne tale for at følge andre fremgangsmåder. Ministeriet vil her opmærksomt følge, hvad der på dette område sker i andre lande. Imidlertid skulle jeg tro, at også andre lande vil være betænkelige ved i den foreliggende situation at stimulere sukkerforbruget ved en kunstig nedsættelse af sukkerprisen til eksportproduktion for derefter at udsætte sig for at blive nødsaget til at importere sukker til den høje verdensmarkedspris, og så længe andre lande ikke gennemfører særlige prisordninger til eksportformål, vil jeg mene, at også Danmark gør klogest i at udvise tilbageholdenhed på dette punkt.

På et enkelt område har den internationale konkurrencesituation dog motiveret en særlig pris på sukker til eksportproduktion. Den danske mælkekonservesindustri har fået adgang til at anvende sukker til en pris af 1 kr. 15 øre pr. kg til fremstilling af mælkekonserves til eksport, efter at det var blevet godtgjort, at der i Holland, som er vor hårdeste konkurrent, er blevet gennemført en ordning, hvorefter den hollandske mælkekonservesindustri kan købe sukker til denne pris. Jeg vil gerne understrege, at den øvrige hollandske industri efter oplysninger modtaget fra de hollandske myndigheder betaler verdensmarkedspris for sit sukkerforbrug til fremstilling af eksportvarer.

Et særligt spørgsmål er den virkning, den højere sukkerpris har på vort eget forbrug af sukkerholdige varer, navnlig chokolade- og sukkervarer, og selv om den side af sagen må tillægges betydning, vil jeg finde det betænkeligt at udligne virkningerne heraf ved nedsættelse af sukkerprisen til industriformål.

Det ærede medlem rejste spørgsmålet om at afbøde virkningerne i sidstnævnte henseende ved at nedsætte skatten på chokolade- og sukkervarer, som kun udgør en del af de varer, hvortil der anvendes sukker til verdensmarkedspris. Det spørgsmål har været drøftet inden for regeringen, og jeg kan på min kollegas, den højtærede finansministers, vegne udtale, at regeringen heller ikke anser en sådan fremgangsmåde for anvendelig.

Knud Thomsen: Jeg takker for den højtærede handelsministers svar. Jeg kan erklære mig enig i mange af præmisserne, men naturligvis ikke i konklusionen.

Jeg kender også sukkerordningen godt, og jeg må sige en enkelt ting. Man hævder, at industrien har haft den fordel at kunne købe til den lave verdensmarkedspris. Det er en højst relativ fordel, for vore konkurrenter på dette område har kunnet købe til samme pris, så det har været en nødvendighed.

Jeg er også bekendt med, at mælkekonservesindustrien har fået en særordning. I og for sig mener jeg, at der burde herske lige vilkår for industriens forskellige grene, men jeg kan godt se, at mælkekonservesindustrien har været i den heldige situation, at den har kunnet skaffe oplysning om, hvad bl. a. dens hollandske konkurrenter har opnået. Det kan være svært for andre, mindre brancher at skaffe disse oplysninger, der som regel skal skaffes hos konkurrenterne selv. Det kan derfor indebære nogen uretfærdighed, at der er en art bevispligt dér. Jeg har nu fået at vide, at den øvrige hollandske industri, som også interesserer mig i anden henseende, skal købe til verdensmarkedsprisen stadig væk, men jeg må da gøre opmærksom på, at den hollandske ordning er således tilrettelagt, at den industri, der får tilladelse til at købe på verdensmarkedet til verdensmarkedsprisen, også selv skal importere. Man bliver simpelt hen fritaget for det, man i Holland kalder Accijn, og som vi kalder afgift, og kan således frit importere varen. Man har altså kunnet disponere og købe ind i god tid i forvejen. Det har man ikke kunnet her i Danmark efter den bestående ordning.